

Rapanden Ra

Det Flydende Teaters forestilling om Halfdan Rasmussen er en forførende trekant mellem liv, digtning og kærlighed.

TEATER

Det Flydende Teater, 'Grinet og Døden'.

Dramatiker: Line Mørkeby, iscen.: Rolf Heim, komponist: Jeanett Albeck, scen.: Johanne Egert og Rebekka Bentzen. 17. juli - 15. august, herefter danmarksturné.

Hvad ville min barndom have været uden Halfdan Rasmussen? Helt sikkert kedeligere. Men havde det stået til den folkekære digter selv, ville jeg og millioner af danskere aldrig have sunget om 'Tyggegummikongen bobbel' eller snakket løs på 'Else - pelse - pølsesnak'. Han drømte nemlig om at blive en rigtig samfundsenigeret digter,

KRISTIAN
HUSTED

som kunne skrive om massearbejdsløshed, nazisme og borgerkrig i Spanien. Sådan gik det heldigvis ikke.

Den overraskende historie om Danmarks kæreste børnebogsforfatter fortælles i 'Grinet og døden' af Det Flydende Teater. Glem alt om børnerim og fjolleremser, og forbered dig på et trekant drama mellem den unge Halfdan, forfatteren Ester Nagel, og digtervennen Morten Nielsen. Eller rettere sagt: rimene

rumsterer i hovedet på Halfdan fra starten af. De er bare ikke inviteret med på hans livs sejlads, så at sige.

Selve forestillingen foregår i en turbad på Furesø. Da vi stævner ud, er Anden Verdenskrig på trapperne, og de tre digtere diskuterer kunst, politik og modstand.

Thomas Bang er lidt klovnet som Halfdan, og faren for karikatur er overhængende i Rolf Heims iscenesættelse

Morten Nielsen, der spilles af Pelle Nordhøj Kann, er parat til at gå i krig med sin skarpe pen. »Kunsten er et våben!«, siger han med den store inderlighed, der også kom til udtryk i sansemættede tekster som 'Verden er våd og lys'. Den og andre tekster af både Nielsen og Rasmussen er sat i musik af Jeanett Albeck, mens Hanna

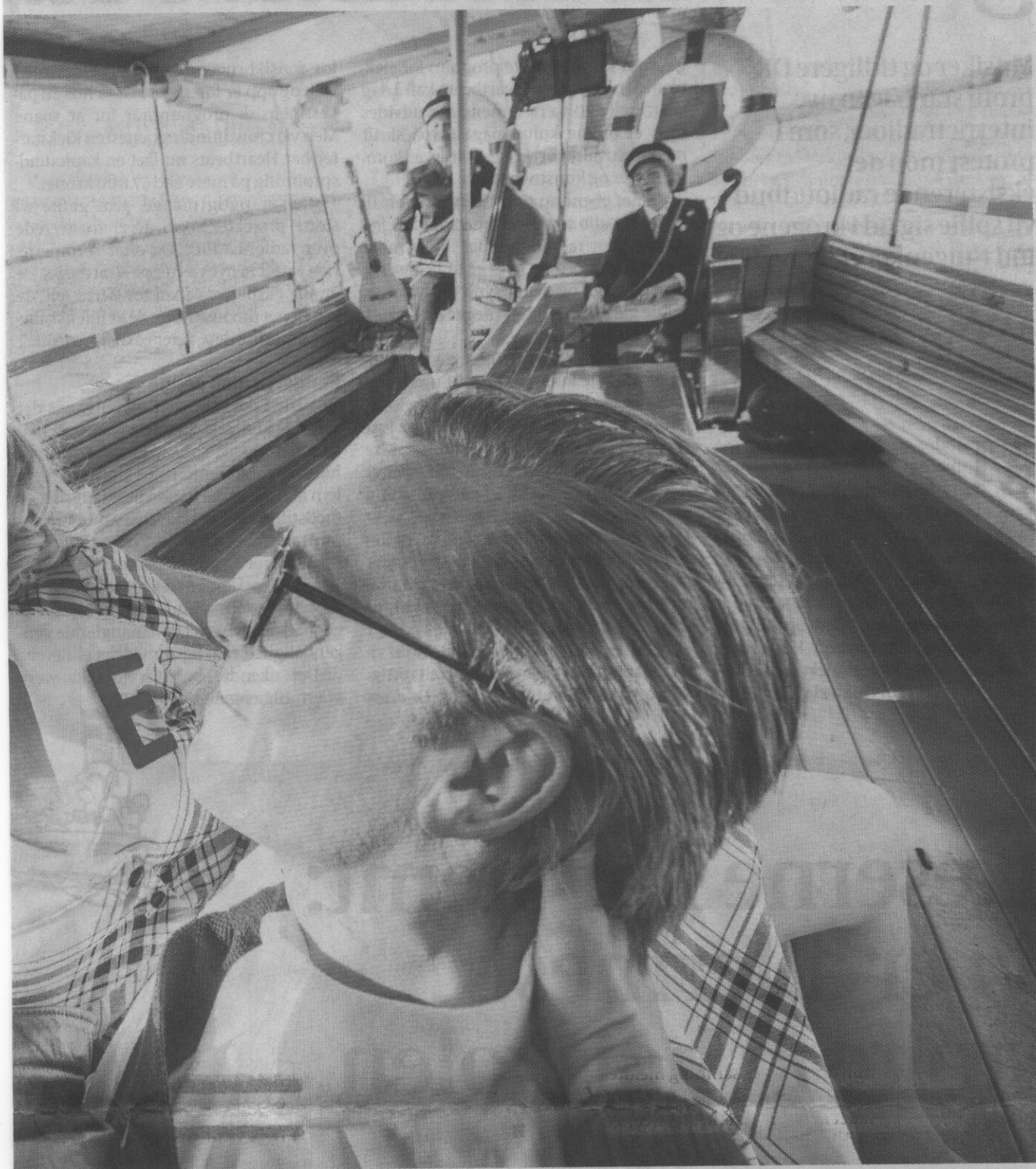
TREKANT. Lise Lauenblad, Thomas Bang og Pelle Nordhøj Kann fortæller en rørende og enkel historie om forholdet mellem kunst, liv og kærlighed.

Foto: Per Morten Abrahamsen

Englund og Marie Louise von Bülow akkompagnerer de tre syngende skuespillere på blandt andet guitar, bas og cello.

Inde på bredden står Elverhøjkorset i skikkelse af bolsjefarvede menneskefigurer og stemmer i med gakkede vrøvlevers. Et sjovt og kulørt billede på Halfdans indre, der simpelthen bare ikke kan lade være med at producere rim om kanonkonger, der skyder hovedet af deres korer. Til stor frustration for digteren selv, som forguder Nielsen og hans dyrkelse af kunsten som handling.

Rasmussen

Over for den rå og læderjakkeklædte modstandsdigter ligner Halfdan en forvokset skoledreng med hinkestensbriller og de seleklædte bukser trukket helt op under ørerne. Thomas Bang er lidt klovnet som Halfdan, og faren for karikatur er overhængende i Rolf Heims iscenesættelse, der har overført fjollerierne til fysiske handlinger mellem de tre skuespillere.

AT DET ALLIGEVEL bliver en spændende og engagerende forestilling, skyldes ikke mindst, at fjollerierne afspejler dramaet

imellem to forskellige kunstsyn eller livsholdninger. Sat helt på spidsen i en scene, hvor Morten rækker Halfdan en pistol med en opfordring til at engagere sig korpørligt i kampen mod den tyske besættelsesmagt, og Halfdan efter nogen tøven afviser.

At rimsmeden til sidst vælger sig selv og sine egne ord, skyldes ikke mindst kærligheden til forfatteren Ester Nagel, som bliver hans kone. Hun spilles på klingende aarhusiansk og med blonde krøller og barmfager jordbundethed af Lise

Lauenblad. Esters kærlighed til Halfdans krøllede hjerne er gribende og enkelt skildret af dramatiker Line Mørkeby.

»Du er ikke nogen falk, du er en lærke«, siger hun.

Måske er det Ester, vi skal takke for en barndom fyldt med nonsens og et frikvarter af poesi midt i skolens ABC. Morten Nielsen levede stærkt og døde ung. Halfdan Rasmussen levede mindre stærkt, men hans ord nåede længere. Nu også helt ud midt på Furesø.

kristian.husted@pol.dk

mod verden», siger Line Mørkeby.